

BoonBerichten

Nieuwsbrief van het Louis Paul Boon Genootschap
nummer 169, november 2021

Vol enthousiasme kondigden we in het vorige Boon-bericht onze eindejaarsbijeenkomst van 11 december aan. We gaan er nog steeds van uit dat het door kan gaan, maar onder de huidige omstandigheden weet je maar nooit... Zowel het Aalsterse Utopia als wij als genootschap hebben ons te schikken naar de maatregelen die gelden in België en Nederland. Zonder tegenbericht gaat het door en degenen die zich aanmelden houden we op de hoogte van de situatie.

Bezoekers worden in ieder geval geadviseerd om een 'covid safe ticket' bij zich te hebben (digitaal of op papier), in Nederland bekend als de QR-code, en een identiteitsbewijs dat mogelijk gevraagd wordt ter controle bij de ingang van Utopia.

Wij verzoeken alle belangstellenden om zich zo spoedig mogelijk in te schrijven, gezien de beperkte zaalomvang en de verwachte opkomst. Na inschrijving ontvangt u een bevestiging die tevens dient als bewijs van toegang tot de zaal. Hiermee kunt u na afloop ook uw exemplaar van het boek in ontvangst nemen.

Aanmelden gaat als altijd via: mail@lpboon.net

Zonder tegenbericht organiseren wij op zaterdag 11 december een ledenbijeenkomst in gebouw Utopia in Aalst. Speciale gast is de schrijver Jeroen Olyslaegers die met onze voorzitter in gesprek zal gaan over het werk van Louis Paul Boon.

We zullen die middag ook de band *Boontjes 1973* presenteren, de jaarlijkse bundel columns van Boon onder redactie van Jos Muijres die in opdracht van het Genootschap wordt uitgegeven door de Stichting Isengrimus en Boekhandel Roelants.

We beginnen de middag met de Algemene Ledenvergadering (ALV) en we sluiten af met een maaltijd in de brasserie van Utopia.

zaterdag 11 december

Speciale gast:

JEROEN OLYSLAEGERS

Boekpresentatie door Jos Muijres:

BOONTJES 1973

Locatie: zaal Geuzen van gebouw Utopia, gelegen aan het plein Utopia 1, nabij de Graanmarkt in Aalst.

De ingang van de zaal is gelegen tegenover de brasserie. De maaltijd in de brasserie van Utopia zal helemaal in de stijl van Boon zijn.

Programma:

16:00 Algemene Ledenvergadering

17:00 Jeroen Olyslaegers in gesprek met
Luckas Vander Taelen

Presentatie *Boontjes 1973* door Jos Muijres

19:00 Maaltijd in de brasserie van Utopia

De leden die hun lidmaatschap over 2021 betaald hebben, kunnen na afloop een exemplaar van de *Boontjes 1973* in ontvangst nemen.

De maaltijd betreft konijn met pruimen, zoals door Boon beschreven in zijn boek *Eten op zijn Vlaams*, maar er wordt ook gezorgd voor een vegetarisch alternatief. Kosten: 20 euro per persoon, excl. drank.

De volgende onderwerpen staan op de agenda van de Algemene Ledenvergadering:
Algemeen en financieel verslag, begroting, benoeming van de kascommissie, samenstelling en bevestiging van het bestuur, ledencontributie.

Een uitgebreide agenda en de bijbehorende stukken volgen later, in ieder geval voorafgaand aan de ALV.

NIEUWE WEBSITE
WWW.LPBOON.NET

Het is zover: onze website is vernieuwd!

We zijn blij met een nieuwe vormgeving en meer flexibiliteit om onderdelen aan de website toe te voegen. Er wordt nog volop gewerkt aan het overzetten van inhoud van de oude website en er zal hier en daar nog wat aangepast worden, maar het begin is er. Kijk gerust rond op www.lpboon.net

Louis Paul Boon
Genootschap

[Home](#) [Boon](#) [Genootschap](#) [Nieuws](#) [Contact](#)

[Lid worden](#)

Louis Paul Boon,

Hij was de grootste prozaschrijver die Vlaanderen heeft voortgebracht, de meest gedrevene, de meest bevoegene, de eerlijkste, hij die het meest heeft gedurfd.

Jeroen BROUWERS

Copyright J. Boon

BOONTJES 1973

In de Boonberichten nummer 165 van juli dit jaar en in nummer 168 van oktober publiceerden we al enkele columns van Boon uit de band *Boontjes 1973* die we op 11 december hopen te presenteren. Hieronder plaatsen we nog twee *Boontjes* als voorproefje.

In 'Paapje' haalt Boon herinneringen op aan een oude schoolvriend die hij tegen het lijf liep en in 'Top-Pop' geeft hij zijn ongezoeten mening over de popgroepen en artiesten die hij ziet optreden in dit TV-programma.

Daarbij laat Boon zich van een heel wat minder vooruitstrevende kant zien dan we van hem gewend zijn, als hij met psychologie van de koude grond constateert: "In feite zijn de meesten onder hen homo's". Want ze "wringen en draaien alsof ze met een mooi meisje in bed liggen. En de meesten onder hen liggen zelfs nooit met een mooi meisje in bed."

Weliswaar vergoelijkt hij dat met de opmerking "Niet dat ik iets tegen homo's heb. Zolang ze mij gerust laten, mogen ze doen wat ze willen", maar toch, de grote volksschrijver had kennelijk niet veel op met mannen die niet als hijzelf idolaat waren van vrouwen (en jonge meisjes).

Een jaar eerder schreef Boon doodleuk over Jules Verne in het gelijknamige Boontje van woensdag 25 oktober 1972: "Maar hij wist niets af van gewoon een vrouw. Hij moet een homo geweest zijn, zonder zelfs dat te weten of te beseffen."

Je kunt zeggen dat het een 'andere tijd' was, maar het lijkt toch wel een beperking in de belevingswereld van Boon zelf. Zeker tegenwoordig klinken dit soort opmerkingen merkwaardig, maar ook in 1973 was het al niet bepaald respectvol...

PAAPJE maandag 14 mei

Vorige week heb ik Paapje nog ontmoet. Hij was nog altijd even mager en kwiek als vroeger. Een nu zestigjarige onvolwassen knaap, zou ik zeggen. "Mijn vader is tachtig en die springt nog steeds over een stoel," zei hij me. Achter zijn brilleglazen fonkelde het besef, dat ook hij dit later nog met gemak zou doen. Zelf heb ik nooit over een stoel kunnen springen. Trouwens, ik zie niet in wat ge daar aan hebt.

Maar met Paapje lag het anders, springen was steeds iets heel voornaams in zijn leven.

Zoon van een schilder en glazenmaker, net als ik, zaten we met nog enkele anderen in de avondlessen der tekenschool, waar we de kunst aanleerden van het hout en marmer nabootsen en het schilderen van letters op winkelruiten.

Hij droeg op de smalle hals een mager gezicht, en daarop stond een bril als een te groot paardenmonatuur. Meestal waren de glazen ervan vol verfspatten, gevolg van een hele dag deuren en ramen een nieuwe laag te geven. Hoe hij door die verfspatten nog kon heen kijken, was me een raadsel.

Misschien dacht hij wel een bespatte wereld te aanschouwen, zonder te beseffen dat het alleen aan zijn bril lag.

In elk geval, voor het nemen van maten moet hem dit wel parten gespeeld hebben. Eens bleek hij de maten voor een aantal glazen verkeerd te hebben genomen, want toen hij ermee aankwam was de ene ruit te smal en de andere te kort. Tot de onthutste dame zei Paapje echter: "Ze staan er maar provisoir in, madame."

Het werd een gevleugeld gezegde onder ons. Was iets verkeerd of onvolledig, dan zegden we: "Het is maar provisoir zoals de ruiten van Paapje."

Maar kwiek was hij, dat wel. En dat zijn levensideaal nog steeds het springen over stoelen was, kon ik best begrijpen. Hij deed vroeger ook al niets liever. Voor het nabootsen van hout en marmer was hij niet zo best maar voor het nabootsen van clowns en akrobaten was hij prima.

Hij kon zich helemaal omgooien zonder de handen tegen de vloer te steunen. Hop! En zijn hele magere persoonlijkheid ging als een rubberbal van de vloer weg, draaide in de ruimte rond en kwam weer mooi op de voeten terecht. Alleen hing hem daarna zijn te grote bril over het voorhoofd, of ergens achter één oor.

Zekere keer moest hij wat al te onbesuisd zijn bokkesprong hebben gewaagd, want hij kwam midden in de houtnabootsing van Miel Schockaert terecht. Paapje zelf lag in zo'n vreemde kronkel op de plankenvloer, dat hij verschrikt om zich heen naar zijn ledematen begon te zoeken.

Hij meende een ervan te ontbreken, want ontzet schreeuwde hij: "Waar is mijn rechterbeen?"

Nu zag ik Paapje terug, na jaren. Hij herkende me meteen, en zei: "Maar ik ontmoet u nooit meer in uw witte kiel, zijt ge niet meer bij de ververs?"

TOP-POP maandag 2 juli

Wie de liedjes van gisteren en eergisteren gelezen heeft, mij toegezonden door oude trouwe lezer A.V. uit Zelzate, zal misschien gedacht hebben: "Hij zit op zijn oude wier." Wier of weer, enfin, een moeilijk te doorzagen knobbelig uitsteeksel in een boom.

En toch, ik geloof dat het moet. Zelf ben ik de eerste om naar de teeveeuitzendingen te kijken, die 'pop' of 'top-pop' of 'tip-top-top-pop' heten, en zie ik hoe de

jeugd van vandaag daar zo ongelooflijk entoesiast om is. Ik geloof niet een oude zaag te zijn, want ik kan meekijken en zeggen: "Die doet het niet slecht, ik geef hem acht punten."

Maar meestal zit ik daarmee te lachen dat ik schok, zodat mijn vrouw kan vragen:

"Maar wat vindt ge daar nu zo plezant aan?" En dan antwoord ik: "Ik vind het niet plezant, ik vind het zo stom als het groot is."

Daar staat die pop-groep dan, geverfd, aangetooid, met lange baarden, met gekke hoeden, hun blote navel aan het draaien en het wringen, op elektrische gitaren aan het krabben, en uiteindelijk alleen maar een enkel zinnetje eindeloos aan het herhalen.

En als ik eerlijk mijn gedacht erover mag zeggen: in feite kennen of kunnen ze niets. Zelfs geen muziek maken, zelfs niet zingen, zelfs niet iets ten gehore brengen waarbij ik denken moet: "Dit IS iets, dit heeft me wat gezegd, dit heeft me ontroerd."

Nee, het is gewoon een "teken des tijds": lawaai, gek doen, zich gek aankleden, zich wringen en draaien alsof ze met een mooi meisje in bed liggen. En de meesten onder hen liggen zelfs nooit met een mooi meisje in bed.

In feite zijn de meesten onder hen homo's. Niet dat ik iets tegen homo's heb. Zolang ze mij gerust laten, mogen ze doen wat ze willen.

Maar wat ik ze niet vergeven kan: dat ze gewoon Amerikanen nabootsen.

Dat ze gewoon denken: die Amerikaanse popgroep heeft wereldsukces, en als wij het ook doen komen we ook aan de pop-top.

Dan hebben ze de gouden plaat, verdienen ze geld als slijk, mogen ze drugs kopen en kunnen ze verder hun blote navel draaien en eindeloos datzelfde zinloze zinnetje herhalen.

Maar bekijk het nu eens nuchter, gewoon realistisch, en vraag u aan het einde van al dat lawaai, dat navel-wringen en dat schreeuwen zonder zin af: "Is er dan in onze wereld niets anders meer? Is er dan niets anders meer dan Amerikaanse coca-cola, Amerikaanse drugs, Amerikaanse elektrische gitaren, en Amerikaanse gouden platen?"

Ik was met Wannes Van de Velde gewoon in een café, en daar begon hij aan de toog het lied van 'Adam en Eva' te zingen. Ik zag Walter De Buck op een dorpskermis en daar zong hij 'Mijne veugel, die ging omhuuge'. Ze hebben er geen gouden platen mee verdiend, ze zijn niet in Amerika beroemd, maar we hebben er wat aan.

En dat is, geloof ik, het voornaamste.

BoonBerichten

Uitgave van het Louis Paul Boon Genootschap
Samenstelling en redactie: Erik van Veen

Bestuur Louis Paul Boon Genootschap:
Luckas Vander Taelen (voorzitter), Wim Dijkstra en Luc Geeroms
(ondervoorzitters), Herman Verlint (secretaris),
Erna De Ridder, Erik van Veen, Michel De Wolf

De Erven Boon zijn adviseur van het bestuur

Secretariaat:

Herman Verlint
Willy la Croixstraat 41, 1069 PB Amsterdam, Nederland
+31 (0)20 6100999 / +31 (0)6 45679098

mail@lpboon.net

Website: www.lpboon.net

Bankrekening: BE36 0682 0049 4781
t.n.v. L.P. Boon Genootschap,
Oude Vismarkt 13
9300 Aalst
België

Word lid van het Louis Paul Boon Genootschap!

U bent al lid vanaf € 50 per jaar
Lees [hier](#) alles over het lidmaatschap

De activiteiten van het Louis Paul Boon Genootschap worden mede mogelijk gemaakt door steun van de Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren (KANTL), Stichting Maria Elisa, Koninklijke Drukkerij Em. de Jong, firma Jan de Nul, de stad Aalst en Provincie Oost-Vlaanderen.

Koninklijke Academie voor
Nederlandse Taal en Letteren

Private Stichting Maria Elisa
Turnhout

Koninklijke Drukkerij
Em. de Jong, Baarle-Nassau

Jan de Nul. Aalst
Vormgeven aan water en land